

Abstrakt:

Práce se zabývá kompeticí a mechanismy koexistence druhů. V úvodu je popsána koexistenční teorie. Dle ní existují mezi druhy dva typy rozdílů, nikové a fitness. Fitness rozdíly zvyšují mezidruhovou kompetici, převažují-li nad nikovými, vede vyšší rozdílnost druhů k vyšší mezidruhové kompetici. Tento závěr je nový, předchozí teorie předpokládala, že každý rozdíl kompetici snižuje.

Ve své práci shrnuji výsledky experimentálních studií, které koexistenční teorii testují. Zaměřuji se především na protista, která jsou důležitou ale opomíjenou skupinou organismů. Všechny studie ukazují kompetici jako významnou sílu při strukturování společenstev, vyvození obecných závěrů je však komplikované. V souladu s *competition-relatedness hypothesis* u některých linií kompetice klesá spolu s příbuzností. Ve většině případů tento vztah neexistuje, neboť musí být splněny tyto podmínky: funkční vlastnosti musí mít fylogenetický signál a musí být evolučně konzervované.

Z protistních studií vyplývá, že k odvození vztahů ve společenstvech je vhodné testovat vyšší počet druhů namísto párových kombinací. Podobný vztah může platit také u funkčních vlastností. Jak bylo prokázáno u rostlin, vliv vlastností na kompetici může vznikat až kombinací jejich vyššího počtu, a jednotlivé vlastnosti mohou přispívat různou měrou k nikovým i fitness rozdílům zároveň. Shodné testování na protistech nebylo dosud provedeno a je vhodným směrem budoucího výzkumu.

Klíčová slova: kompetice druhů, koexistence druhů, nika, koexistenční teorie, fylogenetická vzdálenost, *competition-relatedness hypothesis*, nikový rozdíl, fitness rozdíl, trait, protista